

βουλώνω

βουλώνω, ρ. [<μσν. βουλλώνω <βούλλα], βουλώνω· πωματίζω, ταπώνω: «επειδή υπήρχε ακόμα λίγο κρασί στο μπουκάλι, το βούλωσε και το 'βαλε στο ψυγείο». (Ακολουθούν 14 φρ.)·

- βουλώνω πολλά στόματα, βλ. λ. στόμα·

- βουλώνω τ' αφτιά μου, βλ. λ. αφτί·

- βουλώνω το στόμα μου, βλ. λ. στόμα·

- βουλώνω τρύπες, βλ. λ. τρύπα·

- βούλωσ' το! (ενν. το στόμα σου), (προστακτικά ή απειλητικά) πάψε, μη μιλάς: «βούλωσ' το επιτέλους, γιατί μας ζάλισες με την πολυλογία σου!». Συνών. σκάσε(!)·

- δεν το βουλώνεις! (ενν. το στόμα σου), απειλητική προτροπή σε κάποιον να πάψει να μιλάει ή να κατηγορεί κάποιον: «αρκετά σ' ακούσαμε, γι' αυτό δεν το βουλώνεις!»·

- θα σου βουλώσω την τρύπα (ενν. του κώλου σου, του μουνιού σου), βλ. λ. τρύπα·

- θα στο βουλώσω (ενν. το στόμα σου), (απειλητικά) θα σου κλείσω το στόμα, ιδίως με τη γροθιά μου: «βούλωσ' το, γιατί θα μ' αναγκάσεις να στο βουλώσω»·

- θα στο βουλώσω (ενν. το μουνί σου), θα σου επιβάλλω τη σεξουαλική πράξη και, κατ' επέκταση, θα σε τιμωρήσω σκληρά: «αν συνεχίσεις να με ειρωνεύεσαι, να ξέρεις πως θα στο βουλώσω». Εδώ, πολλές φορές, ακούγεται από κάποιον τρίτο που παρευρίσκεται στην κουβέντα το: *σιγά το κακό που θα της κάνεις ή ναι μωρέ, κακό θα της κάνεις*, με την έννοια πως αντί για τιμωρία η πράξη μας αυτή θα την ευχαριστήσει·

- θα στον βουλώσω (ενν. τον κώλο σου, τον πρωκτό σου), (απειλητικά) θα σου επιβάλλω τη σεξουαλική πράξη και, κατ' επέκταση, θα σε τιμωρήσω σκληρά: «αν δεν καθίσεις φρόνιμα, θα στον βουλώσω». Ακούγεται και εδώ από κάποιον τρίτο ό,τι και παραπάνω·

- το βουλώνω (ενν. το στόμα μου), παύω να μιλώ, σιωπώ: «όταν ακούω κάποιον μεγαλύτερό μου να μιλάει, εγώ το βουλώνω»·

- του βούλωσα το μάτι, βλ. λ. μάτι·

- του βούλωσα το στόμα, βλ. λ. στόμα·

- του το βούλωσα (ενν. το στόμα του), τον ανάγκασα, τον υποχρέωσα να πάψει να μιλάει, τον υποχρέωσα να σιωπάσει: «έλεγε ό,τι ήθελε, αλλά με μια άγρια ματιά που του 'ριξα, του το βούλωσα»·